

EDICIONS TRES I QUATRE

Carles Duarte despulla l'«Alba del vespre» en un nou poemari íntim

■ Edicions Tres i Quatre acaba de publicar el poemari *Alba del vespre*, escrit pel poeta i lingüista Carles Duarte. En aquest llibre, de to íntim i amb un començament colpidor, Duarte recorre a la imatge de l'alba del vespre —aquell moment del dia en què encara hi ha llum però que precedeix a la foscor completa de la nit— per descriure el goig i la ferida de ser. Destaca una consciència profunda del lligam que ens connecta a la naturalesa, mirada i admirada a través de la mar o del paisatge d'oliveres dels pobles mediterranis. A *L'Alba del vespre*, com assenyalava el text de presentació, «sentim el batec de la terra, l'alè del mar, esdevingut horitzó, l'univers acollint-nos, explicant la nostra fragilitat, però també convidant-nos a transcendir els nostres propis límits». A anar més enllà de la nostra solitud. **P. CERDÀ** VALÈNCIA

600 ANIVERSARI DEL FET HISTÒRIC

Lo Rat Penat presenta un llibre sobre el Compromís de Casp

■ Lo Rat Penat presenta hui dimarts 25 de juny, a les 19.30 hores, el llibre *Perspectives del Compromís de Casp*, editat per l'entitat amb motiu del 600 aniversari d'este fet històric, el qual arreplega els treballs de destacats historiadors, acadèmics i catedràtics. Lo Rat Penat celebrà el passat més de desembre un cicle de conferències que, al llarg d'una setmana, tingué com a objectiu donar a conèixer tant les raons de l'elecció de la Casa dels Trastàmara per a ocupar el tro aragonés, un canvi en el rumbo del història que té a Sant Vicent Ferrer com a protagonista central de la definitiva elecció. **LEVANTE-EMV** VALÈNCIA

PANORAMA

Correu electrònic ▶ amats@epi.es

El grup de danses de Manises compleix enguany 25 anys des de la seua creació. LEVANTE-EMV

Ball de les Coveteres per Sant Joan

▶ El grup Repicó representa una dansa típica de Manises amb més de cinc segles d'antiguitat per a donar les gràcies al sant per les collites de l'any

LEVANTE-EMV VALÈNCIA

■ Manises va celebrar el passat diumenge la festivitat de Sant Joan amb el típic Ball de les Coveteres, una tradició del municipi que el Grup de Danses Repicó no vol deixar perdre i que es remunta més de cinc segles arere.

Elvira Martínez, vicepresidenta del grup de danses, va assenyalar ahir que el Ball de les Coveteres, típic a Manises, «hi ha constància que ja se celebrava sobre l'any 1.500. La gent que vivia en les coves, pel dia de Sant Joan, feia un homenatge al sant, que és patró del poble, donant les gràcies

per les collites que havien tingut eixe any». Elvira Martínez va afirmar que «en la casa dels senyors feudals, Els Boïl, l'hi agraïen amb un oferiment al poble, un carner que a la nit cuinaven i menjaven. Per la seua banda, les autoritats donaven a les coveteres un refrigeri, consistent en carnyols i aigua civada».

La presidenta del grup de danses Repicó, Maite Ruiz, va explicar que enguany «hem aconseguit que, al costat de Repicó, participaren 12 grups més. Ens vam concentrar a la Casa de Cultura i Joventut i vam estar al voltant de 125 persones ballant a la plaça. Primer

vam fer el ball de dansà, en el que cadascun fa un ball diferent, i en la plaça vem ballar el fandango, tots junts.

Al costat del grup de Manises, que enguany celebra el seu 25 aniversari, van participar components dels grups de Nàquera, Llíria, Port de Sagunt, Aldaia, Picanya, la Llosa de Ranes, Alaquàs, Mislata, Alcàsser... entre uns altres.

Ruiz va agrair a tots la seua assistència i va animar als veïns de Manises que participen amb el grup de danses Repicó «perquè la nostra cultura i arrels no es perden, perquè mantinguem esta tradició».

Carme Miquel

▶ carmiqueldiego@gmail.com

ENSENYAMENT

Hui, a les portes d'una nova llei d'ensenyament que consolida les desigualtats i que pretén la ideologització de la pedagogia, hem de pensar seriosament en l'ensenyament i concebre'l com a part integrant de l'educació individual i col·lectiva i com a element bàsic de construcció d'una societat. En aquest sentit, no puc deixar de recordar els meus trenta nou anys d'experiència professional, d'un recorregut que m'ha portat a viure des de l'escola franquista fins l'actual.

El començament el coneixem gairebé tots: l'escola de la dictadura era classista, adoctrinadora, separada per sexes, pobra en recursos i pobra a nivell intel·lectual. Una escola que va impedir, a la força, la memòria històrica referida a aquelles experiències que durant els pocs anys de la República, havien tingut èxit en la renovació pedagògica, i en l'accés de les classes populars als estudis. Però aquell oblid l'anirien superant de manera semiclandestina, grups d'ensenyants i d'intel·lectuals que van anar coneixent les experiències passades. I aquesta coneixença anà unida a uns desitjos i unes accions per al canvi pedagògic i social. No importa quina cosa va ser abans que l'altra. La

confluència de totes dues és allò que aportà grandesa a les transformacions que a nivell escolar s'anaven produint. Eren unes transformacions pedagògiques i socioescolars —estem parlant de l'època franquista— molt restringides però pensades, produïdes i contrastades pels mateixos ensenyants. L'objectiu era fer camí cap a una escola pública, laica, respectuosa amb les diferències, coeducativa, renovada, que hauria d'articular-se tot partint de les necessitats de l'alumnat. Una escola que introduïra la llengua pròpia com vehicle d'ensenyament, que donara la possibilitat de treball autònom alhora que de treball cooperatiu, que educara en la responsabilitat i la llibertat, oberta a la participació i que front a l'adoctrinament, educara en el sentit crític.

El resultat és que plantejaments com aquests, van ser els que durant el tardofranquisme i la transició, començaren a formar part de manifestos socials i de les propostes polítiques i sindicals d'aquell moment. (Qui pot oblidar les Escoles d'Estiu dels anys 70!?) I més tard, alguns en començaren a formar part de les polítiques oficials i sobretot de la política educativa del PSOE en el govern.

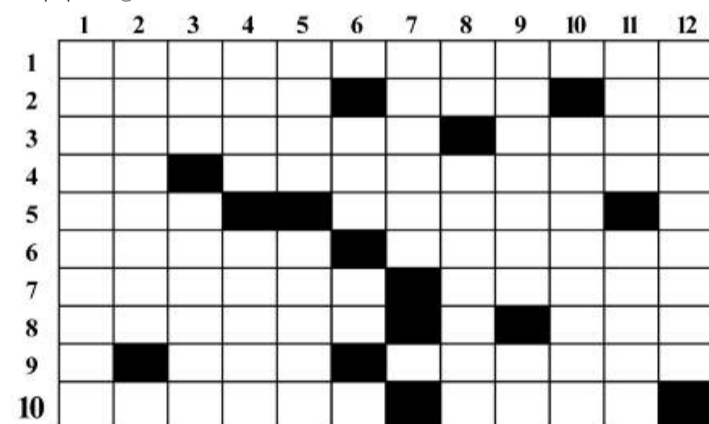
No seré jo qui faça un panegíric d'aquella política. L'oficialització de moltes de les realitzacions educatives demandades portà, en part, a la burocratització, a l'immobilisme i a l'arribisme. Hi ha molts aspectes d'aquella política que qüestionar, però el que ningú no pot negar és que l'escola va anar dotant-se de recursos importants (mestres d'ajut, mestres especialistes, assessorament, dotacions de materials, beques, projectes renovadors, participació democràtica...) I ara, tot el que s'havia anat aconseguint des del tardofranquisme, s'està desmantellant.

ENCREUAT

Número 4.853

Per Josep Pitarch

Josep.l.pitarch@uv.es

HORITZONTALS: 1. Teràpia de radiacions. 2. Natural d'Addis Abeba. Riu europeu, al revés. El niobi. 3. Substàncies tòxiques que alteren l'estat d'ànim. Passa ras, fregant. 4. Vocals de la constitució la Pepa. Acceptaràs una responsabilitat, com la veu d'un poble. 5. Paret. Alletar el fill. La temperatura. 6. Comprimisca. Preu estipulat d'uns serveis. 7. Fent taques. Semidéu dels boscos i les nimfes. 8. Costós. Mil romans. En cap moment. 9. El radi geomètric. Xarxa per a retenir els cabells. Torna a mirar. 10. Prova d'una obra teatral abans de la seua representació. Mulla el pa a la cassola.

VERTICALS: 1. Encarregada de redimir cristians captius. 2. Faran vindre cap a si. Suècia. 3. Déu italià. Llocs a cobert del vent. 4. Filosofia índia d'estar-s'hi estàtics i pensant. Moviment d'ascens i descens del nivell de la mar. 5. Congregació religiosa

SOLUCIÓ A L'ENCREUAT NÚMERO 4.853 ▶

amb una màfia. Prengui nota. 6. Tarragona. Tecla extrema de l'ordinador. Tribunal superior. El gram. 7. Sobresalt. Romania. 8. Comença a fer el ridícul. Efluvis nocius. 9. Abaixarà la bandera. Múrcia. 10. Portugal. Sense ritme. 11. Malsà. Vendrà sense cobrar al comptat. 12. Faria l'abastament.

